

השיעור השבועי

של הגאון רבי משה יוחאי רוז שליט"א | רב ק"ק תפילה למשה' וראש כולל 'פלא יועץ' לוד

מוסף של ראש חודש

מידי יום ראשון בשעה: 19.00 | בית הכנסת 'תפילה למשה' רחוב המצביאים 5, לוד

נושאי השיעור:

- חודש מרחשון, וטעם לשמו. ב. מי תיקן מוסף של ראש חודש. ג. ראש חודש כיום-טוב לנשים.
- זמן תפילת מוסף של ראש חודש. ה. 'מוסף' או 'מוספי'. ו. ביאור תיבת ראש חודש "הזה". ז. 'נקדישך' או 'כתר'.
- ח. 'עם עמך' או 'ועמך'. ט. ספר התדיר ומשפחת האדומים.

תיבות רחל. האר"י ז"ל אומר בשער הכוונות (דף עו ע"ג) שיש בתפילה זו עליו למלכות ולכן הוא ר"ת רחל. וזה על דרך הסוד.

ה. הגאון רבי דוד ברדא שליט"א מטבריא, בשו"ת רביד הזהב (ה"ג סימן ב) כתב לברר מה המקור לדברי החיד"א ובאיזה ספרים ישנים הוא ראה את זה, וכתב שמצא את זה לאחד מגדולי הראשונים ב"ספר התדיר", שחיבר אותו רבנו משה בן רבי יקותיאל איש רומי למשפחת האדומים.¹ ושם (סימן טז) כתב: תפילת מוסף של ר"ח תיקנה רחל אמנו כשצפתה ברוח הקודש שעתידות הנשים שלא להיכשל בעגל הזהב, ובשכר זה זכו הנשים למצוה של ר"ח שהוא יום טוב שלהן, והראיה לזה ממה שרמזה שמה בראשי תיבות.

ו. וראיתי בספר 'עדן מקדם' להרב רפאל משה אלבאז (דף קיא ע"א) שזה רמוז בתורה: החדש הזה לכם ראש חדשים - ראשי תיבות רחל, לרמוז שיש קשר בין רחל אמנו לראש חודש, וזה שהיא תיקנה את תפילת מוסף.

ראש-חודש יום-טוב לנשים

ז. הענין הזה שראש חודש הוא חג לנשים מופיע גם בטור (או"ח סימן תיו) בשם הירושלמי שיש נשים שנהגו שלא לעשות מלאכה בראש חודש, והביא שם שבפרקי דרבי אליעזר (פרק מד) כתוב שלפי שלא רצו נשים ליתן נזמיהן לבעליהן במעשה העגל לכך נתן להן הקדוש ברוך הוא שכרן שיהו משמרות ר"ח יותר מהאנשים. וכתב על זה הטור: ושמעתי מאחי הרב יהודה טעם לדבר לפי שהמועדים נתקנו כנגד אבות, פסח כנגד אברהם, דכתיב 'לוי ועשי עוגות' ופסח היה. שבועות כנגד יצחק, שתקיעת שופר

1. כשטיטוס הרשע בא לארץ והחריב את בית המקדש הוא לקח עמו ארבעה משפחת מיוחסות מעם ישראל והגלה אותם לרומי, משפחת האדומים, משפחת הענונים, משפחת הנערים, משפחת הלטיפים. והם יסדו את בית הכנסת ברומי הנקראת "בית הכנסת מארבעה ראשים". ממשפחת האדומים יש לנו את רבי משה ב"ר יקותיאל בעל ספר התדיר, (והוא מוזכר בספר הרוקח), וכן את רבי עזריה מן האדומים בעל מאור עינים ועוד. ממשפחת הענונים יש לנו את רבי צדקיה ב"ר אברהם הרופא בעל "שבלי הלקט", גם רבי נתן בעל הערוך וריבב"ן ובעל תניא רבתי יצאו ממשפחת הענונים.

"מרחשון" על שום מה?

א. חודש טוב. כל חודש מהחודשים שלנו יש בו איזה מסוגלות מסוימת של קירבת ה' יתברך. חודש חשון נקרא 'מר חשון'. ולמה קוראים לו מר חשון, אם תשאלו את הילדים הם יגידו לכם כיון שעד עכשיו היה הרבה חגים ובחודש זה אין חגים לכך הוא 'מר'. אבל יש סיבות אחרות. אחת מהם היא ש'מר' הוא טיפה כמ"ש (ישעיה מ, טו) 'הן גוים כמר מדלי', ומתי מבקשים על הגשמים בחודש חשון, ולכן מזכירים בו 'מר' על שם טיפות הגשמים שאנו מבקשים בו.

ב. סיבה נוספת כתובה בספרי החסידות ש'מר חשון' במילה אחת הוא "מרחשוון", שפירושו בארמית: מרחשות, דהיינו לוחשות, שהשפתיים שלנו עדיין רוחשות את התפילות של הימים הנוראים והחגים, ואנו עדיין נמצאים בהתעוררות של חודש תשרי.

מוסף של ראש חודש

ג. תפילת מוסף של ראש חודש היא כנגד קרבן מוסף שהיה קרב בבית המקדש בראש חודש, כל התפילות שיש לנו הם בקשות רחמים, כמ"ש בפסוק 'ערב ובוקר וצהרים אשיחה ואהמה'. אבל תפילת מוסף הוא שבח וסיפורי מעשה, וכן כתב רש"י (ע"ז ד: ד"ה מוספי). זאת אומרת שאנו מספרים כיצד היתה העבודה בביהמ"ק ואין כאן בקשת רחמים על ענינים אחרים, אלא שאנחנו מתפללים במקום להקריב קרבן מוסף, ונשלמה פרים שפתינו, ותוך כדי כך מתפללים גם שנזכה לעלות לביהמ"ק ולהקריב את הקרבן בפועל, אבל לעת עתה זה להשלים את הקורבן שאנו לא יכולים להקריב עתה.

רחל אמנו תיקנה תפילת מוסף

ד. יש כאן דבר מעניין שכותב מרן החיד"א בשם מהר"י לינגו בכתב יד מליקוטים ישנים, וזה מובא כמה פעמים בספריו (ברכי יוסף סימן תכג אות ב, ומדבר קדמות מערכת ר אות ה), שמי שתיקן את תפילת מוסף של ר"ח היא רחל אמנו, כאשר היא ראתה ברוח הקודש שעם ישראל יחטאו בעגל, והנשים עתידות שלא להכשל בחטא זה, ורמזה את שמה: ראשי חדשים לעמך נתת - ראשי

שכח יעלה ויבוא ונזכר במוסף

יב. מה הדין למי ששכח לומר יעלה ויבוא של שחרית ונזכר בזה באמצע תפילת מוסף. כי הרי מי ששכח לומר בתפילת שחרית יעלה ויבוא צריך לחזור ולהתפלל, אבל מה יעשה במקרה כזה שנזכר כשהוא נמצא בתפילת מוסף. אם תגיד לו להמשיך ולהתפלל מוסף ואח"כ יחזור ויתפלל שחרית נמצא שהוא התפלל תפילת מוסף קודם תפילת שחרית וזה לא כדין, אז מה יעשה?

יג. כותב המשנה ברורה (סימן תכ"ד ס"ק ד) שאם עדיין לא התחיל לומר 'ראשי חדשים לעמך נתת', אז לאחר שסיים את ברכת 'האל הקדוש' יאמר 'אתה חונן לאדם דעת' וימשיך בתור תפילת שחרית, ויזכיר 'יעלה ויבוא' בברכת רצה. ואחר כך יתפלל מוסף, ואין בזה בעיה שאמר את שלשת הברכות הראשונות על דעת תפילת מוסף. אבל אם הוא כבר אמר 'ראשי חדשים לעמך וכו', אז שייסיים תפילת מוסף ואח"כ יתפלל שחרית.

יד. רבי משה פיינשטיין בשו"ת אגרות משה (חאו"ח ח"ד סימן סח) כותב שמי שאיחר לבית הכנסת והגיע רק כשהציבור בתפילת מוסף, יתפלל שחרית תחילה, ולא יקדים להתפלל מוסף עם הציבור ולאחריה שחרית. ונתן טעם לזה בגלל שלכתחילה יש להתפלל כסדר העבודה שבמקדש. ועוד שתפילת שחרית היא תדירה ותדיר קודם גם נגד המעלה של תפילה בציבור. ומזה נלמד שאדם שנזכר שלא אמר יעלה ויבוא בשחרית, למרות שהציבור עומדים להתפלל מוסף לא יתפלל עימם ואח"כ ישלים את תפילת שחרית, אלא קודם יחזור להתפלל שחרית ואח"כ מוסף.

התפלל שחרית במקום מוסף

טו. הרדב"ז בתשובה (ח"ד סימן רסא) כותב נידון מעניין, אדם שהתפלל שחרית והזכיר יעלה ויבוא כדין, אבל בזמן שהציבור התפללו מוסף הוא בטעות התפלל שוב עמידה של שחרית, האם צריך לחזור ולהתפלל מוסף. וכתב שהדבר ברור שצריך לחזור ולהתפלל, כי במה הוא נפטר מתפילת המוסף, הרי הוא לא הזכיר ענין המוספין, ולמרות שלהלכה אין חובה להזכיר פסוקי המוספין, מכל מקום את ענין המוספין צריך, וכל המשנה ממטבע שטבעו חכמים טועה וחוזר, ולכן גם במקרה כזה חוזר.

טז. והפוסקים האחרונים נשאו ונתנו בזה אם הזכרת ענין המוסף מעכב או שלא, וגם אם חתימת מקדש ישראל וראשי חדשים מעכבת. ויש בזה אריכות דברים בספר "פתח שערי שמים" לאחי הגאון הרב פנחס רז שליט"א (חלק ה' עמוד תקכה). ולמסקנת הדברים כך ההלכה: אם נזכר לאחר שסיים את תפילתו, אם לא הזכיר בה 'יעלה ויבוא' חוזר ומתפלל. ואם הזכיר בה 'יעלה ויבוא' בברכת 'רצה' אינו חוזר ומתפלל, וטוב שיתכוין לצאת על ידי חזרת השליח ציבור. אולם אם נזכר בעודו בתוך התפילה, דינו כן: כשנזכר באחת מן הברכות האמצעיות - יפסיק אפילו באמצע ברכה ויאמר ברכת 'ראשי חדשים לעמך נתת'. ואם נזכר כשהוא בברכת 'רצה' - יוסיף אחר 'זהב העבודה לדביר ביתך' ויאמר: 'ונעשה לפניך תמידי היום וקרבת מוסף'. ואם נזכר לאחר שסיים ברכת 'רצה' בברכת 'מודים' או 'שים שלום' - חוזר לתחילת ברכה רביעית ואומר 'ראשי חדשים לעמך נתת', ומשם ימשיך תפילת מוסף רגילה.

של מתן תורה היה בשופר מאילו של יצחק. סוכות כנגד יעקב, דכתיב 'ולמקנהו עשה סוכות', וי"ב ראשי חדשי השנה שגם הם נקראים מועדים כנגד י"ב שבטים, וכשחטאו בעגל ניטלו מהם וניתנו לנשותיהם לזכר שלא היו באותו חטא.²

"עליה" השלם כל הקרבנות

ח. מה מתפללים קודם? בבית המקדש היו מתחילים בקרבן תמיד של שחר, ואז מקריבים שאר קרבנות, ומסיימים את עבודת הקרבנות בתמיד של בין הערביים, שאחריו לא היו מקריבים עוד קרבנות, (מלבד קרבן פסח בערב פסח), שנאמר 'וערך עליה העולה', ודרשו רבותינו (פסחים נח.): עליה - השלם כל הקרבנות כולם. ולכן מקריבים את קרבן מוסף בין שחרית למנחה, וכך הוא גם סדר התפילות, שצריך להקדים את תפילת שחרית לפני תפילת מוסף.

שחרית ואחר כך מוסף

ט. ובאמת קרבן מוסף זמנו משהאיר היום, וכך גם תפילת מוסף, ואם כן זמנם של שחרית ומוסף מתחיל ביחד, וכתבו התוספות (ברכות נו. ד"ה תפלת): זמן מוספין הוא כל היום, אפילו משחרית, שהרי קרבנות יכול להקריב מיד אחר התמיד, א"כ גם תפילת מוספין יכול להתפלל מיד מן הבוקר. ע"כ. ובכל זאת יש להקדים שחרית. והטעם כתבו תלמידי רבינו יונה (ברכות דף יח.): שיש להקדים תפלת יוצר תחלה שהיא דבר יום ביומו. והרמב"ם (הלכות תפילה פ"ג ה"ה) כתב: תפלת המוספין זמנה אחר תפלת השחר. ע"כ. וכדבריו כתב גם השולחן ערוך (סימן רפו סעיף א). ולכן לכתחילה יש להקדים את תפילת שחרית, ורק בדיעבד אם הקדים תפלת מוסף לתפילת שחרית וכבר האיר היום יצא, וכן פסק הרמ"א (סימן רפו ס"א): ואם התפלל אותה קודם תפלת שחרית יצא. ע"כ. וכתב בספר "לעשות את השבת" (ח"ג פי"ט סעיף ג) שגם הרמב"ם והשו"ע מודים בזה.

קריאת התורה לפני מוסף

י. מכל מקום בין שחרית לתפילת מוסף עושים הפסק על ידי קריאת התורה. ולפי הקבלה יש ענין בדוקא להפסיק בקריאת התורה בין התפילות, וכמו שכתב מהר"ז בשער הכונות (דף עג.). וכל זה לכתחילה אבל במקום שיש צורך, וכגון ציבור שאין להם כרגע ספר תורה ויגיע אליהם אחר כך, באופן כזה יכולים להתפלל מוסף ואח"כ יקראו בתורה, כיון שאין הסדר מעכב.

סוף זמן תפילת מוסף

יא. זמן תפילת מוסף הוא כל היום, אבל הגמרא אומרת (ברכות כח.) שמי שמתפלל תפילת מוסף אחר שבע שעות נקרא פושע, רש"י (ברכות מג:) מסביר מה זה פושע, מתעצל, מה אתה מתפלל מוסף בשעה 4 אחר הצהריים? צריך להזדרז בבוקר ולא להתעצל ולאחר!

2. גם בחנוכה נהגו הנשים שלא לעשות מלאכה בזמן שהנרות דולקות (שו"ע סימן תרע ס"א). ואחד הטעמים לזה מצאתי ב"הלכות חנוכה המיוחסות לרבי ברוך ברבי יצחק" מבעלי התוספות, שכתב: בשכר שלא אבו הנשים גברניות לשמוע לבעליהן להסיר הנזמים מאזניהם ליצירת העגל כאשר צוה אהרן, וכו' שלא לעשות מלאכה בשמונה ימי חנוכה. ע"כ. והבאתי זאת בספר מנורת זהב (עמוד עט).

הטועה בתפילת שבת

יז. ומה הסיבה שאם נזכר באמצע התפילה שיפסיק מיד? בגלל שכל ברכה שמברך היא מיותרת ונחשבת לבטלה. וזה דומה לתפילת שבת שאם נזכר שהוא מתפלל תפילה של חול שצריך להפסיק. אבל יש הבדל ביניהם, שבתפילת שחרית מנחה וערבית של שבת הוא מסיים את הברכה שהוא נמצא בה, ויחזור לתפלת שבת, אבל מי שנזכר במוסף יפסיק מיד ולא יסיים את הברכה שהוא עומד בה.

יח. ומדוע? כיון שהגמרא (ברכות כא.) אומרת שתפילת שבת היה צריך מן הדין להתפלל בה י"ח ברכות רק שמפני כבוד השבת לא הטריחו וקיצרו את התפילה. אבל במוסף הוא לא צריך להתפלל בכלל אם לא משום שבת, ולכן כל ברכה שהוא מברך היא ברכה לבטלה כי היא מיותרת. ואותו הדבר כאן, אם טעה בראש חודש ואמר תפילת חול יפסיק מיד וימשיך 'ראשי חדשים לעמך נתת'.

כונה בתפילת מוסף

יט. רבי משה בן מכיר בספר סדר היום (תפלת מוסף של שבת) כתב שצריך לכיין מאד בתפילת מוסף כיון שהיא כנגד קרבן מוסף, והוא היה מכפר לעם ישראל על העוונות, כמו שנאמר (במדבר כח, טו) 'ושעיר עזים אחד לחטאת'. ולכן צריך לכיין שתפילתו תהיה רצויה לפני ה' יתברך כמו אותו קרבן המוטל עלינו להקריב.

'מוסף' או 'מוספי'

כ. אם חל ר"ח ביום חול אז אומרים את "מוסף" יום ראש חודש, אבל אם חל בשבת אומרים את "מוספי", לכלול את מוסף שבת ואת מוסף ראש חודש. גם בראש השנה אומרים את מוספי, כיון שגם שם יש שתי מוספים גם של ר"ח וגם של ר"ה¹.

ביאור תיבת ראש חודש "הזה"

כא. בנוסח התפילה אנו אומרים את מוסף יום ראש החודש "הזה". מה הכוונה באמירת הזה, הלא היום הזה כבר עבר?

כב. כותב בספר בני יששכר (תפלת ר"ח אות ז) דבר נפלא על פי הרמ"ע מפאנו בספר עשרה מאמרות, שכשיבוא משיח אנו נשלים את כל הקרבנות שלא הקרבנו בתקופת הגלות, וזה

3. במחזורים הישנים "תפלת ישרים" של ר' צלאח מנצור כתוב שאומרים ביום כיפור "את מוספי יום הכפורים הזה" גם אם חל ביום חול, כדי לכלול את השעיר הנעשה בפנים. ואני זוכר שכל שנה הרב עובדיה ע"ה היה אומר שמי שמתפלל מזה שיתקן בגליון ויכתוב שבחול צריך לומר "מוסף", ורק כשחל בשבת "מוספי".

יעלה לאלפים ורבבות קרבנות! ולכן אנו אומרים את מוסף יום השבת הזה, או ראש חודש הזה, כי נקריב לראש חודש הזה בעצמו את התשלומים שלו.

'ונשלמה פרים שפתינו'

כג. והוא מעיר הרי כתוב בגמרא (מגילה לא:) שהקב"ה אמר לאברהם בכרית בין הבתרים 'קחה לי עגלה משולשת ואיל משולש', ומה רצה לומר לו בזה, אלא כיון שאמר אברהם מי ישמור לי על בני? אמר לו הקב"ה יש להם קרבנות, ואמר לו אברהם תינח בזמן שביהמ"ק קיים, בזמן שאין ביהמ"ק קיים מה ישמור עליהם, אמר לו "כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם". כמו שנאמר 'ונשלמה פרים שפתינו', שעל ידי הקריאה נחשב כאילו אנו מקריבים. ולכן הוא מסביר שהקריאה של סדר הקרבנות רק תולה להגן מן היסורין שמידת הדין לא תשלוט בנו, אבל זה לא נחשב כאילו הקרבנו בפועל ממש, ולכן לעתיד לבוא כשיבנה ביהמ"ק נקריב את כל הקרבנות שנחסרו בגלות.

ראיה להשלמת הקרבנות כשיבנה המקדש

כד. והוא מביא לזה ראיה גדולה ממסכת שבת (שבת יב:) שאמרו שאדם לא יקרא לאור הנר בשבת שמא יטה את הנר כדי להגדיל את האור. והגמרא אומרת שרבי ישמעאל קרא והיטה וכתב על פנקסו, אני ישמעאל בן אלישע קריתי והייתי נר בשבת, לכשיבנה בית המקדש אביא חטאת שמנה. וקשה מדוע יצטרך להביא חטאת, הרי בודאי הוא קרא פרשת חטאת, אלא ודאי שזה רק תיקון זמני וכשיבנה ביהמ"ק יצטרך לחזור ולהביא. ומטעם זה אנחנו מתפללים את מוסף ראש חודש הזה נעשה ונקריב.

'נקדישך' או 'כתר'

כה. בתיקוני הזוהר (תקון כא, דף נט ע"א) כתוב שצריך לומר במוסף של ראש חודש "כתר יתנו לך", והעיד הבית יוסף (סימן תכג) שכן מנהג ספרד, אלא שמקצרים את הנוסח (שלא אומרים כבודו מלא עולם וכו', ממקומו הוא יפן וכו'). וכן דעת רבנו האר"י כמ"ש בשער הכוונות (דרושי חזרת העמידה, דרוש ב. וכן בדרושי ראש חדש) ונתן לזה טעם. וכך נוהגים הספרדים, וחלק מהחסידים. אבל רבי דוד אבודרהם (סדר ראש חודש) כתב לומר 'נקדישך' ולא 'כתר', והטעם כדי לעשות כתר ומעלה יתירה לשבתות וימים טובים על ראש חודש וחולו של מועד. וכ"כ הרמ"א בדרכי משה (סימן תכג סק"ב), והמגן אברהם (סימן תכג סק"ד) והמשנה ברורה (סימן תכג סק"ז). וכך מנהג בני אשכנז.

'עם עמך' או 'ועמך'

כו. יש שינוי נוסף שכתוב באחרונים, האם לומר "עם עמך ישראל" או "ועמך ישראל". רבי אברהם הלוי בעל גינת ורדים, בספר גן המלך (סימן קלד), כתב בשם הרב דוד גרשון, שבכתר של שבת אומרים 'עם עמך ישראל', ובכתר של ר"ח אומרים 'ועמך ישראל', וכתב שמתחילה לא היה יודע מה נשתנה כתר גדול מכתר קטן, עד שמצא דברי התוספות (סנהדרין לז:) שכתבו בשם תשובת הגאונים, שאין בני ארץ ישראל אומרים קדושה אלא בשבת, כי כתוב על חיות הקודש 'שש כנפים לאחד', וכל כנף הוא אומר שירה אחת ביום בששת ימי המעשה, וכשיגיע שבת אומרים החיות לפני ה', רבש"ע אין לנו עוד כנף. והקב"ה משיב להם, יש לי עוד כנף אחד שאומרים לפני שירה, שנאמר 'מכנף הארץ זמירות שמענו'. ולפי זה יצא לנו טעם לשינוי הנוסח, לפי שבחול שכל יום אומרים שירה בכנף אחד משש כנפיים, המלאכים הם עיקר, ולכן אומרים 'מלאכים המוני מעלה ועמך ישראל', שהמלאכים הם עיקר שמקדימין אותם ואח"כ ועמך ישראל, אבל בשבת שאין למלאכים כנף, וישראל הם הכנף, לכן אומרים 'עם עמך ישראל', שישראל הם העיקר, והמלאכים תלויים בהם. על דרך שאמרו קטן נתלה בגדול.

כו. רבנו אליעזר פאפו בספר חסד לאלפים (סימן תכג סק"ב) כתב כדברי הרב גן המלך, לומר בראש חודש 'ועמך ישראל'. אולם מרן החדיד"א בספרו כסא רחמים (פרק כ הלכה ז) כתב שלא לחלק בנוסח קדושת 'כתר' בין שבת ליו"ט. וכך כתב גם רבנו יוסף חיים בספר עוד יוסף חי (פרשת תרומה אות ג) שגם במוסף יו"ט ור"ח שחלו בחול שיש להם כנף למלאכים, אין אנחנו משנים הנוסח שאומרים במוסף של שבת בכל השבתות, כדי להשוות את כל הקדושות של תפילת המוספין.

בשורה משמחה

אנו שמחים להודיע כי אי"ה בקרוב יצא לאור עולם ספר השיעורים של שנת תשפ"ג.

וכו יבואו כל השיעורים שנרפסו בגליונות של אשתקד, עם מפתח מורחב לכל הנושאים בהלכה ובאגדה, ומפתח מפורט לתולדות גדולי ישראל והספרים שהובאו בגליונות.

הספר יצא באותיות מפוארות ובשפה ברורה השווה לכל נפש. ויהיה לתועלת גדולה גם לרבנים ומגידי שיעורים.

המעוניינים להנציח מעל גליונות הספר יפנו למערכת הגליון, בטלפון:

058-764-7188 או 058-764-7844

הגליון יו"ל ע"י כולל "פלא יועץ" לוד להנצחת ימי לימוד, תרומות והוראות קבע: 058-445-6041 להזמנת מורנו הרב לשיעורים: 058-764-7844 לשאלות ובכל ענייני הגליון: r7647844@gmail.com

להנצחות מעל גבי הגליון: 058-764-7844

כתיבת השיעור והקלדה: הרב יהונתן שמאי 054-859-0021

שיעורי התורה הקבועים של מורנו הרב שליט"א. בעיר לוד

יום ראשון - השיעור המרכזי בבית הכנסת "תפילה למשה", רח' המצביאים 3, לוד. בשעה 19:00

יום רביעי

כולל "רבי אליעזר הגדול", רח' רמז 14, לוד. בשעה 20:00

יום חמישי

בית המדרש "יביע אומר", שדרת בתי הכנסת, לוד. בשעה 19:00

שבת קודש

שעה 14:00 בביהמ"ד יביע אומר שעה 15:15 בביהכנ"ס תפילה למשה

השיעורים מועברים בשידור חי בקול הלשון *6761

לארכיון השיעורים: 03-617-1068 שלווחה 33

תושבי לוד והסביבה מוזמנים לשיעור השבועי

מאת הרב משה יוחאי רוז שליט"א
רב בית הכנסת 'תפילה למשה'

בשעה 19.00	בית הכנסת 'תפילה למשה' המצביאים 3, לוד	מידי יום ראשון
------------	--	----------------

בנושאים הלכתיים אקטואליים
ברוכים הבאים בשם ה'

להזמנת הרב שליט"א לשיעורים ורצאות 052-764788

הגליון להצלחת מאי בת מזל תחי', ומשפתחה השי"ת ימלא משאלותיה לטובה ולברכה לעבודתו יתברך.

הגליון יו"ל בחסות

דפוס דיגיטלי | שלטים | סטודיו לעיצוב

08-9256712
רח' המלאכה 7, א.ת. הצפוני, לוד
www.graf-print.co.il